

РЕШЕНИЕ

№ 84

гр. София, 09.01.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав, в публично заседание на 08.12.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Любка Стоянова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **6086** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 39, ал. 1 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, във връзка с чл. 144 – 178 от АПК.

Образувано е по жалба на Л. Й. Д., от [населено място] срещу писмо изх. № 191/16.06.2011 г. на директора на Института за български език при БАН, с което според жалбоподателката се отказва достъп и получаване на едно копие от документите съхранявани в трудовото ѝ досие.

В жалбата се излагат съображения, че отказът на ответника да издаде копия от посочените документи е незаконосъобразен. В съдебно заседание жалбоподателката се представлява от служебен защитник, назначен от съда. Поддържа жалбата. Представя и писмена защита, в която твърди, че информацията, която е поискала попада в обхвата на определението за служебна информация по Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/ и като такава следва да бъде свободно предоставена на основание чл. 13 от ЗДОИ.

Ответникът – директорът на Института за български език /ИБЕ/ при БАН редовно призован, се представлява. Оспорва жалбата. Представя и допълнителна писмена защита, в която посочва, че част от исканите документи не представляват обект на трудовото досие на жалбоподателката, а следва да бъдат изискани от Специализирания научен съвет по езикознание към ВАК /вече в ликвидация/.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК представените по делото доказателства, приема от фактическа и правна страна следното:

С молба вх. № 187/15.06.2011 г. /номерът е нечетлив – възможно е да бъде 87/ жалбоподателката е поискала от директора на ИБЕ при БАН достъп до цялата документация от трудовото си досие в ИБЕ, както и копия от всички документи съдържащи се в нея. Уточнила е предпочитаната форма за получаване на информацията, адресите си за кореспонденция и заверка „Вярно с оригинала” на получените копия. С обжалваното в настоящото производство писмо директора на ИБЕ е уведомил жалбоподателката, че заверено копие от трудовото ѝ досие се намира в СРС по тр. Дело № 11716 от 2000 г. на 69 състав и институтът не разполага с необходимия финансов ресурс, за да преснима цялото досие.

При така установената фактическа обстановка съдът обосновава следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата. Съдът, след като се запозна с материалите по делото намира, че искането на жалбоподателката е такова за предоставяне на информация, касаеща самото лице. Съгласно разпоредбата на чл. 26, ал. 1 от ЗЗЛД всяко физическо лице има право на достъп до отнасящи се за него лични данни. Лични са данните свързани с всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци. Администратор на лични данни е физическо или юридическо лице, както и орган на държавната власт или на местното самоуправление, който обработва лични данни. От тази гледна точка ИБЕ е администратор на лични данни, а поисканата от Л. Й. информация се отнася до данни, свързани със самата нея. В чл. 38 и сл. от ЗЗЛД е регламентиран реда за обжалване действията на администратора на лични данни, като в чл. 39, ал. 1 е предвидено, че при нарушаване на правата му по този закон всяко физическо лице може да обжалва действия и актове на администратора по съдебен ред пред съответния административен съд или пред Върховния административен съд по общите правила за подсъдност. В случая, жалбоподателката е избрала възможността да обжалва акт на администратора на лични данни пред съответно компетентния административен съд. В закона – чл. 39, ал. 1 не посочен срок за обжалване на актове и действия на администратора пред съда. При това положение следва да се приложи общата разпоредба на АПК и срокът за обжалване е 14-дневен от съобщението. По делото не е представен документ за датата на получаване на оспорвания акт от жалбоподателката. При това положение следва да се приеме по-благоприятното за нея положение и да се приеме, че жалбата е депозирана в законовия срок.

Предвид гореизложеното жалбата е процесуално допустима, а разгледана по същество е и **ОСНОВАТЕЛНА**.

Информацията, описана от жалбоподателката най-общо като документи, находящи се в трудовото ѝ досие, безспорно представлява лична информация. След като става въпрос за лични данни предоставянето им следва да се осъществява при спазване правилата на ЗЗЛД. Всяко лице има право да получи информация, касаеща неговия трудов статус. Това означава, че може да бъде информирано за всичко, касаещо трудовото му правоотношение, както и да получи обективна и справедлива характеристика за неговите професионални качества и за резултатите от трудовата му дейност или обективна и справедлива препоръка при кандидатстване за работа при друг работодател /чл. 128а от Кодекса на труда/. След като съгласно КТ и ЗЗЛД всяко физическо лице има право на достъп до отнасящи се до него лични данни, жалбоподателката е в правото си да поиска копия от документите, съхранявани в

трудовете си досие, след като счита, че това ще й даде яснота по определени елементи на трудовото й правоотношение /съществуващо или не към настоящия момент/. ЗЗЛД предвижда, че такава информация лицето може да поиска по всяко време. Законът изисква правото на достъп да се осъществи с подаването на писмено заявление до администратора на лични данни.

Заявлението следва да съдържа данните посочени в чл. 30 от закона, като в заявлението се посочва и предпочитана форма за предоставяне на информацията. Администраторът на лични данни е длъжен да се съобрази с предпочитаната от заявителя форма на предоставяне на информацията. В чл. 34 от ЗЗЛД са посочени случаите, когато администраторът може да откаже достъп до лични данни – когато те не съществуват или предоставянето им е забранено със закон; когато от това би възникнала опасност за отбраната или националната сигурност или за защитата на класифицираната информация и това е предвидено в специален закон. Предвидени са и срокове за произнасяне на администратора на лични данни.

В процесния случай съдът приема, че заявлението на Л. Й. е съдържало минимално необходимото законово съдържание. Същото е депозирано при администратора на 15.06.2008г. В срока по чл. 32 администратора се е произнесъл по искането, като е отказал предоставянето на исканата информация с аргумента, че не разполага с финансов ресурс. Съдът намира, че директорът на ИБЕ неоснователно е отказал исканата му информация и аргументът за липса на средства е неоснователен, доколкото за ответника са съществували правни възможности да получи от лицето заплащане на извършената своего рода административна услуга. Нещо повече, отказът за предоставяне на информация е представлявал и нарушение, както на посочените норми на ЗЗЛД, така и на чл. 128а от КТ и чл. 34, ал. 1 от АПК.

Исканата информация касае само лицето, предоставянето ѝ не е забранено със закон, не са ангажирани доказателства, че при предоставянето ѝ би възникнала опасност за отбраната или националната сигурност или за защитата на класифицираната информация. Ответникът следва да предостави исканата информация, касаеща трудовото досие на жалбоподателката в подходящ вид – разбираема за лицето форма, както и да уведоми същата дали е унищожавана информация и поради какви причини. Ако счете, че е сезиран с искане, което не е от негова компетентност следва в указанияте от АПК срокове да препрати искането на компетентния за това орган като информира лицето /така например по отношение на искането за предоставяне на копие от дисертацията и автореферата към нея за получаване на научна степен „доктор на науките” от жалбоподателката/.

По изложените по-горе съображения, жалбата следва да бъде уважена, а делото като преписка да се изпрати на директора на ИБЕ при БАН да предостави исканата от лицето информация в обема, в който се съхранява при него и в съответствие с мотивите на решението.

С оглед уважаването на жалбата ответникът следва да заплати на Националното бюро за правна помощ и длъжимото се на служебния защитник възнаграждение в размер на 150 лв.

Така мотивиран, Административен съд София-град, II-ро отделение – 30 състав:

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Л. Й. Д., от [населено място] писмо изх. № 191/16.06.2011 г. на директора на Института за български език при БАН.

ОСЪЖДА Института за български език при БАН да заплати на Националното бюро за правна помощ сумата от 150.00 /сто и петдесет лева/ за възнаграждение на служебния защитник на жалбоподателката.

ИЗПРАЩА делото като преписка на директора на Института за български език при БАН за произнасяне в 7 дневен срок от съобщението за влязлото в сила решение в съответствие с указанията на съда, дадени в мотивите.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Р. Б., в 14-дневен срок от съобщението.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: __